

راهپیمایی روز قدس از قلب استان‌ها تا عمق روستاها

با شروع راهپیمایی عظیم ملت بزرگ ایران در روز قدس، شبکه‌های استانی رسانه ملی با تدارک وسیعی که برای این منظور دیده بودند، نخستین تصاویر و گزارش‌ها را از این گردهمایی باشکوه مخابره کردند. از ساعات اولیه روز جمعه ۹ اردیبهشت‌ماه و همزمان با روز قدس که این راهپیمایی در شهرها و روستاهای مختلف ایران آغاز شد، لحظه به لحظه این خروش ملی در قالب شبکه‌های استانی به ثبت رسید و صدای فریاد ملت ایران بر سر صهیونیسم جهانی و حامیان بین‌المللی‌اش بر امواج شبکه‌های استانی و سراسری سوار شد و به گوش جهانیان رسید. از نخستین دقیق، شبکه‌های سراسری در ۱۲۴۶ نوبت ارتباط زنده با مراکز استانی و مجموع ۵۲۰۴ دقیقه، افشار مختلف مردم را که در شهرهای کوچک و بزرگ و روستاهای ایران‌زمین به میدان آمده بودند در گستره ملی به نمایش درآوردند و شبکه‌های استانی هم با ویژه‌برنامه روز قدس، همچنان این همگامی و همراهی را از طریق آنتن، پخش زنده اینترنتی و شبکه‌های مجازی به تصویر کشیدند. با برنامه‌ریزی صورت‌گرفته، ارتباط زنده ۱۱۲نقطه در سراسر کشور با شبکه‌های سراسری برقرار شد تا این شکوه ملی، هرچه‌بیشتر به نمایش گذاشته شود. محمد مهدی رحمتی، سرپرست معاونت امور استان‌های سازمان صداوسیما در گفت‌وگو با روزنامه جام‌جم از چگونگی پوشش این تصاویر گفته است.

سرپرست معاونت امور استان‌های سازمان صداوسیما ضمن اشاره به پوشش حداکثری راهپیمایی روز قدس از جای‌جای ایران اسلامی توسط رسانه ملی به جام‌جم گفت: سیاست سازمان صداوسیما بر بازنمایی همه افشار و مردمی بود که در راهپیمایی باشکوه روز قدس شرکت کرده‌اند. به همین دلیل در راهپیمایی روز قدس تمامی شهرهای مراکز استان و بیشتر شهرستان‌ها، روستاها و مراکز عشایری رامدنظر و پوشش تصویری قرار دادیم و دوستان و همکاران ما در مراکز استان‌ها با یک ظرفیت حداکثری برای پوشش و تهیه گزارش از این مناطق پای به میدان گذاشتند.

وی ادامه داد: این برنامه‌ریزی از هفته گذشته و با هماهنگی شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی در مراکز استان‌ها انجام شده بود. در این پوشش تصویری به نوعی طرح‌ریزی شد که تصاویر حضور مردم از شرق کشور آغاز شود و در غرب کشور پایان پذیرد. وی افزود: تصاویر حضور مردم از ساعت ۹ صبح جمعه از شبکه‌های استانی خراسان رضوی، شمالی و جنوبی و سیستان و بلوچستان آغاز شد و با تصاویری از استان‌های غربی مانند آذربایجان غربی و شرقی، زنجان، کردستان، خوزستان و ایلام به پایان رسید.

رحمتی ادامه داد: در راهپیمایی روز قدس سال ۱۴۰۱ تمام تلاش ما این بود که رسانه ملی بتواند تصویرگر حضور تمامی مردم ایران در برابر ظلم و اشغالگری رژیم صهیونیستی باشد. امیدوارم در راهپیمایی‌های بعد بتوانیم حجم گسترده‌تری از حضور مردم را در رسانه ملی پوشش دهیم. رحمتی با طرح این موضوع که پخش این تصاویر باعث مشارکت بیشتر مردم در مناسبت‌ها و مراسم بعدی خواهد شد، گفت: با این اتفاق مردم در شهرها و روستاهای بیشتری علاقه‌مند می‌شوند تا تصویر حضور آنها از رسانه ملی پخش شود. باید برای پوشش این شهرها و روستاها هماهنگی‌های بیشتری در راهپیمایی‌های بعدی شکل گیرد و امیدوارم در آینده این پوشش‌ها با گستردگی بیشتری انجام پذیرد.

وی با اعلام این موضوع که گروه‌های تصویربرداری به‌صورت حداکثری در پوشش این تصاویر حضور داشتند، افزود: خوشبختانه تیم‌های تصویربرداری سازمان صداوسیما به‌صورت حداکثری و کامل در اکثر شهرستان‌ها، روستاها و مناطق عشایری حضور داشتند و تا حد ممکن برای تهیه گزارش و تصویر نیروی حرفه‌ای به این مناطق اعزام شده بود. وی ادامه داد: در برخی روستاها و مناطق دیگر که امکان حضور تصویربردار و گزارشگر وجود نداشت، توصیه‌هایی برای ارسال درست ویدئوها به افرادی که قصد ارسال تصاویر را داشتند دادیم که این تصاویر استاندارد‌های اولیه را داشته باشند. وی افزود: در مراسم آینده از این نوع ویدئوها بیشتر هم استفاده خواهد شد. البته هر تصویر موبایلی کیفیت لازم برای پخش را ندارد اما این موضوع با پخش‌داری و دهیاری‌ها هماهنگ شده که برای مناسبت‌های بعدی این تصاویر را به‌صورت استاندارد ارسال کنند.

سریال‌ها، آینه جامعه باشد

مینی سریال قصه ابراهیم از شبکه پنج پخش شد و مجید خادمی زاده، مدیر فیلم و سریال شبکه پنج سیما خبری را برای مخاطبان اعلام کرده که امیدوار است به‌زودی شاهد نگاه تحولی در سازمان صداوسیما در زمینه فیلم و سریال باشیم وی ادامه داد: هم مردم نیاز به دیده شدن در فیلم و سریال‌ها دارند و هم

راویان سریال شب‌های قدر شبکه ۵ سیما، مهمان روزنامه جام جم شدند

ابراهیم، خانه پدری را آباد کرد

از آن روزی که جنگ در وطن آتش به پا کرد و هموطنان زیادی برای خاموش کردن آن به جبهه‌ها رفتند، آدم‌های زیادی در این کشور چشم انتظار بازگشت عزیزانشان شدند. انتظاری که با پایان نبرد، هنوز برای عده‌ای تمام نشده‌است. «قصه ابراهیم» که در شب‌های قدر روی آنتن شبکه پنج رفت، نگاهی به این انتظار و قصه متفاوت بازگشت یک شهید زنده دارد. این قصه را جابر قاسمعلی نوشته، پرویز امیری تهیه‌کنندگی‌اش را به‌عهده داشته و احمد معظمی، کارگردانی کرده‌است. این دست‌اندرکاران به اتفاق مجید خادمی زاده، مدیر فیلم و سریال شبکه پنج در فرهنگ، محسن قصابیان، نسرین نکیسا و آرتین اویسی (بازیگران)، هاشم علی اکبری، مدیر تولید و مصطفی جعفری‌پیی، روابط عمومی شبکه پنج، در یک روز بهاری به تحریریه روزنامه جام جم آمدند تا درباره فراز و فرودهای روایتشان با یکدیگر گپ بزنیم. آنچه پیش روی شماست، ماحصل این نشست نقد و بررسی است.

فاطمه عودباشی
نوشین مجلسی
رسانه

معمولی بودن به درد نمی‌خورد

داریوش فرهنگ در گفت‌وگو با مادر باره چالش ایفای نقش ابراهیم،

مردی که در بیشتر سکانس‌ها ساکت و بی‌صدا بود، نکاتی را بیان می‌کند.

❖ **صدا، جزو ابزار بازیگری است و شما صدای باصلاتی دارید که همیشه به تأثیرگذاری بیشتر نقش‌هایی که ایفا کردید، کمک کرده‌است. در قصه ابراهیم اما در سکوت بازی داشتید. بازیگری در سکوت و بهره بردن از میمیک صورت چه چالش‌هایی برایتان داشت؟**

هر هنرپیشه‌ای در هر جای جهان، دوست دارد چالش و مبارزه‌ای با نقش‌اش داشته باشد. این فرصت، کمتر نصیب کسی می‌شود، اما این، جزو شانس‌های زندگی من است که پیوسته، کارهای متفاوت انجام دهم. همان‌طور که گفتید صدام جزو شخصیت من است. من هیچ‌وقت اجازه نمی‌دادم صدام دوبله شود یا خودم دوبله کنم. مساله خوبی و بدی یک صدا نیست. مساله این است که هر صدا، کاراکتر مخصوص به خود را دارد؛ مثلاً من حتی وقتی وارد یک سوپرمارکت می‌شوم و پشت جمعیتی که رو به پیش‌بخشون هستند صحبت می‌کنم، همه برمی‌گردند و نگاه می‌کنند. انگار اول من را از صدام می‌شناسند. حالا چنین شخصی می‌خواهد نقشی بازی کند که صدا ندارد. کار سختی است. همین باعث علاقه من برای ایفای این نقش شد. پیش‌نهادهای مختلف داشتم اما این را انتخاب کردم، چون نوع دیگری از

شخصیت بود.

❖ **نگران نبودید مخاطب، این شخصیت ساکت را پس**

بزند و سخت با او همراهی کند؟

به نظر، کار یک بازیگر در سینما این است که بلد باشد بازی نکند؛ درست برعکس تئاتر، چون هر دور را تجربه کرده‌ام. بعد از سال‌ها به این نتیجه رسیدم‌ام. به همین ابتدا خود بازیگر باید نقش را باور کند و بعد به تماشاگر انتقالش دهد که این موضوع کمی کار را پیچیده می‌کند. برای من هم این پیچیدگی وجود داشت و اول تردید داشتم که این

نقش کسالت‌بار و معمولی شود. چون معمولی بودن در هنر و حتی در زندگی به درد نمی‌خورد. تو باید ویژگی‌ای داشته باشی و آن را به کار بگیری. وقتی بازی می‌کردم با تشویق گروه و راهنمایی‌های کارگردان روبه‌رو می‌شدم. کارگردانی که همیشه بهترین‌راه حل‌ها را ارائه می‌داد، رفته‌رفته این تردید برطرف شد و به خودباوری رسید. همه دست‌اندرکاران این سریال به خوبی کارشان را انجام دادند. به قول فوتبالیست‌ها، پاس‌های خوب دادند و من گل زدم.

❖ **پس از نتیجه کار راضی هستید.**

هنرمندها کمتر از کارشان راضی می‌شوند، چون این حرفه انتها ندارد. هر چه بیشتر جلو می‌روی، می‌فهمی کمتر می‌دانی. با این حال، رضایت نسبتاً خوبی از این کار داشتم. به دلیل عوامل پشت دوربین و همچنین بازیگرانی که همراهم بودند. بیشترین بازی را با آقای قصابیان داشتم و رابطه گرمی به وجود آمده بود. البته کار برای من سخت‌تر بود، چون نمی‌توانستم حرف بزنم. آن هم منی که گاهی پرحرفم، مشکل اینجا بود که این شخصیت برای رساندن منظورش، حرف‌های خود را یادداشت می‌کرد. باید حرف زدنش به حرکات چشم و بدن محدود می‌شد. در قسمت‌های آخر هم که می‌توانست حرف بزند از پشت دیوار حجره صحبت می‌کرد. همه این ویژگی‌ها را به بازیگر جالب است.

رسانه، نیازمند رسیدن به جایگاه واقعی در میان مخاطب خود است. این خواسته فقط مختص هنرمندان نیست، بلکه ما هم همین خواسته را داریم. می‌خواهیم موضوعات مبتلابه جامعه و آنچه مورد نیاز مردم است در آثار نشان داده شود. طرح و فیلمنامه‌های خوبی به شبکه آمده است. امیدواریم

کارهای مینی سریال، اپیزودیک و همچنین سریال‌های بلند که در فصول متعدد طراحی شده، به‌زودی به مرحله تولید برسند ... جایگاهی که شبکه پنج پیشتر در حوزه سریال‌سازی داشت جایگاه قابل قبولی بود.

مجید آزاد- جام جم

داشتن حس خوب با نادر

سختی داشتند. بازی در سکوت خیلی سخت‌تر از دیالوگ‌گویی است. چون صدا، یک ابزار است. چخوف هم می‌گوید درام در فاصله میان دیالوگ‌ها و سکوت شکل می‌گیرد. مثل لحظاتی که قاشق قهوه درون فنجان را هم می‌زند. بنابراین اگر پیشنهادی رد شود به دلخوری منجر نخواهد شد.

❖ **در بخشی از دیالوگ‌های قصه ابراهیم، توضیحاتی گفته می‌شود که گل درشت است. به‌ویژه در سکانسی که درباره نسل جوان صحبت می‌کند و می‌گوید خاک پای این افراد را باید سرمه چشمانشان کنند. نظراتان درباره این سبک دیالوگ‌ها چیست؟**

ما با بافت کلی قصه باید پیش برویم و شخصیت‌ها باید درست حرکت کنند. این دیالوگ‌ها در روند ریتم مناسب قصه بود. شاید به نظر شما اندکی گل درشت باشد اما وقتی با آقای معظمی

صحبت کردیم تاکید داشتیم تشدید لحظات

نمایشی در ریستر مناسب، اتفاق خوبی است؛ بنابراین نه ما و نه مخاطبان چنین احساسی نداشتیم. فقط جاهایی نادر نسبت به ابراهیم خیلی حساس است که پیام‌های ارسال شده از طرف دوستان به این موضوع تأکید شده اما باید در این باره هم بگویم شخصیت ابراهیم برای نادر آشناست. وقتی جلوی من رود، متوجه می‌شود او حرف نمی‌زند و ... نقش نادر درست جلوه گرفته است و من حس خوبی به این شخصیت داشتم.

ریحان، کلیشه نیست

نسرین نکیسا که تا امروز نقش مادران متفاوت را بازی کرده‌است، در این اثر، نقش ریحان را به عهده دارد که همسر نادر است و پایه و پای او در مسافر خانه کار می‌کند. این هنرمند در پاسخ سوالی درباره تحلیلش از نقش ریحان که زنی مثبت و آرام در عین حال با حضور اجتماعی پرزنگ است، توضیح می‌دهد: «شخصیت ریحان از ابتدا برایم ملموس بود، زیرا زنی است که اطراف‌مان زیاد می‌بینیم. زنانی که با فرهنگ ایرانی تربیت شده‌اند و از پس مشکلات‌شان برمی‌آیند. ریحان زنی است که کنار همسرش در مسافر خانه کار می‌کند و کترینگ هم راه‌اندازی کرده‌اند. روابط میان ریحان و نادر بسیار واقعی است. به همین دلیل شخصیت ریحان دور از ذهن نبود و پیچیدگی هم نداشت. ضمن این‌که وقتی ما فیلمنامه را می‌خوانیم اگر ضعفی ببینیم، حتماً با مذاکراتی با کارگردان داریم، حل خواهد شد و شخصیت تقویت می‌شود.»

وی درباره محدودیت‌هایی که بازیگر برای ایفای شخصیت مثبت دارد، عنوان می‌کند: «شخصیت ریحان همفکر و همراه با همسرش است. البته همان‌طور که شما اشاره کردید، ویژگی سمپات بودن، دست و پای بازیگر را می‌بندد اما می‌توان این جنس شخصیت‌ها را به گونه‌ای بازی کرد که برای مردم ملموس بوده و باورپذیر باشد. در این مواقع بازیگر باید توانمندیش را رو کند تا بتواند نقش را به بهترین شکل اجرا کند و همین کار بازیگر را سخت‌تر می‌کند. معمولاً بازیگران هم دوست دارند نقش‌هایی به آنها محول شود که یکدست و تخت نباشد و اوج و فرود‌هایی به چالش نقش کمک‌کند تا مخاطب خسته نشود.»

برای تماشای ویدئوی این مصاحبه کد زیر را اسکن کنید

برای تماشای ویدئوی این مصاحبه کد زیر را اسکن کنید.

حرف درست را به مخاطبان بزنیم

پرویز امیری، تهیه‌کننده قصه ابراهیم است. او معمولاً آثاری با موضوع خانواده تولید می‌کند و تلاش دارد در این زمینه پیام‌های منتقل شده به مخاطبان، درست و اثرگذار باشد. او درباره ساخت این اثر این‌طور روایت می‌کند: «به عنوان تهیه‌کننده‌ای که سال‌هاست فعالیت می‌کنم، معتقدم آثار اپیزودیک تک‌قسمتی کمتر مخاطب دارد و در سال‌های اخیر ما خیلی هم جواب از سوی بینندگان نگرفتیم. به همین دلیل باید به سمت ساخت مینی‌سریال‌های با کیفیت حرکت کنیم. البته مینی‌سریال‌سازی فرآیندی است که در

تلویزیون‌های دنیا هم مورد توجه قرار گرفته و آنها هم آثار زیادی می‌سازند اما باید قصه‌های خوب انتخاب کرد تا بتوانیم در چند قسمت حرف نهایی را به مخاطب بزنیم. در مجموع معتقدم باید حرف درست در رسانه به مخاطب بزنیم تا با کارها ارتباط برقرار کنند و به واسطه شخصیت‌های قصه خودشان را ببینند. در پایان باید تأکید کنم ما از دل قصه ابراهیم هم نسخه سینمایی برای اتحادیه رادیو و تلویزیون‌های آسیا و اقیانوسیه در آورده‌ایم و به این جشنواره ارسال شده‌است. هنوز زمان برگزاری و اعلام نتایج مشخص نشده‌است.»

سخت اما شدنی

هاشم علی اکبری، مدیر تولید قصه ابراهیم: «ساخت آثار نمایشی با محتوای خوب مستلزم سختی‌های زیادی است. ما برای ساخت مینی‌سریال قصه ابراهیم، لوکیشن‌های متعددی داشتیم تا تصویر برای مخاطب به لحاظ بصری هم جذاب باشد و همین کار تولید را سخت می‌کند اما وقتی نتیجه را می‌بینیم، برابمان لذتبخش است. امیدوارم مردم هم این اثر را دوست داشته باشند؛ چون گروه کارگردانی، بازیگران، پشت صحنه و ... زحمت زیادی برای این پروژه کشیدند.»

جشنی برای باهم بودن

آرتین اویسی، بازیگر نقش حسام: «اولین کاری که یک بازیگر می‌کند مشورت با کارگردان است. بعدش خدوم شروع به یادآوری کسانی کردم که شخصیت‌شان برای بازی کردن این نقش به من کمک می‌کرد. از افراد نخبه بگیر تا شخصی که پدرش در کردستان عراق شهید شده باشد. جالب بود همه این افراد را پیدا کردم و با آنها تعامل داشتم. مدلم این گونه است که دوست دارم نقش را کندوکاو کنم و ببینم از من چه می‌خواهد. حسام شخصیتی است که پدرش شهید شده و ۳۳ سال با نبود او زندگی کرده‌است. بدون حضور او برای زندگی‌اش برنامه‌ریزی کرده‌بود. وقتی پدر بازمی‌گردد، او با شرایطی مواجه می‌شود که دارد زندگی‌اش را مختل می‌کند. نشان دادن این حس خیلی سخت بود. شخصیت حسام لیه تیغ را می‌رفت و آخر توانست بفهمد وقتی پدر باشد، می‌توان خانواده داشت و با هم بودن را جشن گرفت.»

